

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie beschrijving van Ripse straten:

Landmeter van Beurdenweg

deel A 1 A.F. van Beurden (zie 18A)

deel B 1.1 Artillerie incident Hazenhutsche Peel-Jodenpeel

deel B 1.2 Zware mijnexplosie in 1954

Voor alle ooggetuigen die achter in de Jodenpeel woonden van De Rips is het tot hun dood een mysterie gebleven. Een half jaar nadat de oorlog was uitbroken waren zij getuige van het plotseling aan en afrijden van tientallen Duitse militaire auto's maar vooral Rode Kruis wagens en reguliere ziekenauto's.

Ze kwamen vanuit de richtingen Bakel, Deurne en Venray en reden over de zandweg die nu Landmeter van Beurdenweg genoemd is en draaiden over de brug van het Defensiekanaal af richting Venray. Ondertussen waren alle wegen in de Jodenpeel door Duitse militaire wachtposten afgezet en niemand mocht het gebied binnen of verlaten.

Even later kwamen de wagens, waarvan sommigen met bloed besmeurd waren, terug en verdwenen in volle vaart in omgekeerde richtingen. Daarna werd het stil en bleef feitelijk iedereen achter met de gedachte; Wat zou daar toch op de Venrayse heide zijn gebeurd, achter de zandwal van het Defensiekanaal.

Door deze ooggetuigen en alle mogelijk theorieën die daarna los kwamen zijn ze een eigen leven gaan leiden. Onlangs zijn vanuit Duitsland bewijs voerende gegevens binnen gekomen. Samen met de door ons verzamelde informatie kon hierdoor een nieuw sluitend verhaal geschreven worden. Dat verhaal wordt hier onder verteld.

Nieuwsbrief no.18B

Artillerie incident

1940

1 - 11

Mijnontploffing

1954

12 - 15

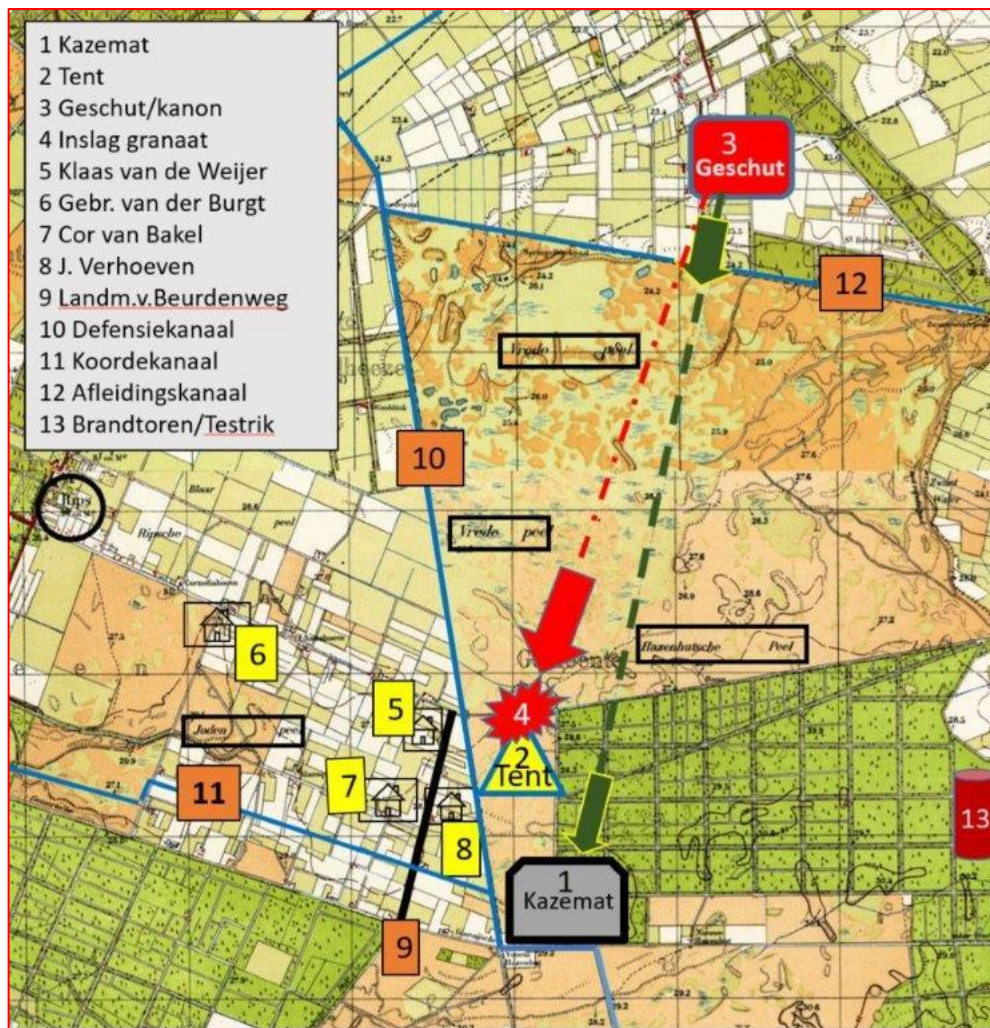

Het bijzondere is, 14 jaar later, dat op ongeveer dezelfde plek bij de heide ontginning een ploeg een mijn raakte die meteen ontplofte. Deze explosie veroorzaakte grote schade, maar gelukkig geen slachtoffers. Dit gebied werd ontgonnen voor de aanleg van de toenmalige Vliegbasis De Peel (nu Luitenant-Generaal Bestkazerne). De plek was het sportveld dicht bij het Defensiekanaal. Dit ongeluk dat vlak bij het artillerie incident gebeurde wordt hier onder ook beschreven.

Links; 1^e naambord Vliegbasis de Peel

1.1 Artillerie incident in de Venrayse Peel 1940

Hoewel niet plaatsgevonden in de voormalige gemeente Bakel en Milheeze, werden veel inwoners van de Jodenpeel uit De Rips ongewild getuige van een incident in het aangrenzende deel van de Hazenhutse/ Venrayse Peel. Van *Oberst Kurt Geschwandtner*, de *Artillerie-kommandeur 130 (Arko 130)* van het *XXXVII Armeekorps* kreeg de *II. Abteilung* van het *schwere Artillerie Regiment 42* opdracht van, om een nieuw type 15 cm granaat te testen op een betonnen veldversterking. Het regiment koos hiervoor een lokaliteit op de grens van de Vredepeel en de Hazenhutse Peel, in het uiterste westen van de gemeente Venray.

Links; de kaart van het gebied. Ter verduidelijking zijn alle plekken genummerd.

Kaart: B. Ploegmakers

Het voordeel van dit gebied was dat het nog niet ontgonnen was en nog nauwelijks bewoond. De betonnen veldversterkingen waren voorhanden in de vorm van de kazematten op de westoever van het Defensiekanaal dat het gebied aan de westzijde begrenst. **no 1 kaart** Het kanaal ligt op ca 22 meter afstand van de grenssloot tussen de provincies Limburg en Noord-Brabant. Aan de Brabantse zijde van de grens ligt de Jodenpeel die rond 1921 is ontgonnen en is bebouwd met enkele pionier boerderijen.

De schietdemonstratie met het nieuwe type granaat werd gepland op 13 november 1940. Voor de circa 300 waarnemers werd een grote ronde tent neergezet waar ze de gebeurtenissen konden afwachten. **no 2 kaart** Het geschut een *schwereFeldhaubitze 18* van 15 cm stond opgesteld aan de rand van de heide van de Vredepeel in Westerbeek. **no 3 kaart** Er zou geschoten worden op een van de kazematten op de hoek van het Defensiekanaal, in het verlengde van de Hazenhutsedijk. In het gebied tussen het geschut en het doel waren een grote ronde en daarbij een kleinere tent opgesteld ten behoeve van de waarnemers.

*Links; voorbeeld van
Schwere Feldhaubitze*

De ellipsvormige granaatbaan zou over deze tenten gaan waardoor de waarnemers, op een veilige afstand van ongeveer 800 meter van het doel, met hun kijkers een goede indruk konden krijgen van het effect van de granaat. Een van de eerste afgevuurde granaten, een 15 cm *panzerkopf-brisanz* (pantser doorborend en hoog explosief) sloeg echter bij de grote tent in. **no 4 kaart**

Daarbij viel een groot aantal doden en gewonden. Duitse en ziekenwagens uit de omgeving werden naar de plaats van het ongeval gedirigeerd en brachten gewonden naar ziekenhuizen in Deurne Helmond, Geldrop en waarschijnlijk ook naar Venray. Twee gewonden werden zelfs naar Arnhem vervoerd. Ook de Deurnese arts Wiegiersma werd ontboden om gewonden de eerste hulp te bieden. De doden en nadien overleden gewonden, achttien in getal, zeven officieren, acht onderofficieren en drie manschappen, werden op het *Wehrmacht*-deel van de militaire begraafplaats op de Grebbeberg bij Rhenen ter aarde besteld.

Boven: de graven op de Grebbeberg Nummer 52, Wh.V t/m 69, Wh.V

Daarnaast raakten nog achttien officieren, 13 onderofficieren en manschappen zwaar gewond. Van deze laatste groep zijn later nog drie personen overleden. Bij de grafrede voor de doden, uitgesproken op 16 november 1940 door *General* Busch, werd tot uitdrukking gebracht dat dit ongeval niet te wijten was aan fouten maar aan het toeval.

De commandant van het *SS-Artillerie-Regiment 2* van de *SS-Division Deutschland*, bracht de Chef staf van het *SS-Führungshauptamt* van het gebeuren op de hoogte en stelde dat hij de indruk had dat de landmacht (*das Heer*) de zaak onder de mat wilde vegen. Deze nam geen genoegen met de verklaring van Busch en verzocht per brief aan het SS-hoofdkwartier in Berlin-Wilmersdorf, de *Reichsführer SS*, Heinrich Himmler, om een afschrift van het onderzoekverslag. Een dergelijk verslag is (nog) niet gevonden.

Gegevens vanuit Duitsland

Een vermoedelijk eerste publiekelijk verslag van deze gebeurtenis, buiten de (beperkte) militaire verslaglegging, werd gegeven door Helga Bödeker in een boekje met een verzameling verhalen van individuen die plaats hebben gevonden tijdens de chaotische periode van de Tweede Wereldoorlog en een beperkt aantal jaren daarna. Helga geeft hierin een verslag van de gebeurtenissen, zoals deze haar werden verteld door haar vader. Daarin

schuilen nogal wat fouten die waarschijnlijk gebaseerd zijn op geruchten ontstaan in Duitsland omdat het *Oberkommando des Heeres* de gebeurtenis stil wilde houden. De eerste fout in het stuk is de Peel-Raamstelling (*Peel-Stellung*) als een onderdeel van de Grebbelinie te beschouwen. Het begraven van de doden van het incident op het *Wehrmachtsteill* van het militaire kerkhof op de Grebbeberg zal daaraan hebben bijgedragen. Een tweede opmerking in conflict met de feiten is dat zich in de ronde tent (*Rondell*) een groot deel van de crème de la crème van het voormalige keizerlijk artillerie-officierskorps had verzameld om de demonstratie bij te wonen. Bij de inslag van het projectiel zou, in een klap, een groot deel van hen zijn gedood. Iets wat de geallieerde strijdkrachten in de Eerste Wereldoorlog nooit was gelukt.

*Links; titelpagina boek van Helga Bödeker
Onder; kerkhof IJsselstein met vooraan de rij graven van de gesneuvelden soldaten 0547, CA-5 103 t/m 120*

De geboortedata van de gesneuvelde achttien militairen maakt echter duidelijk dat geen van hen de leeftijd had om actief aan de Eerste Wereldoorlog te hebben deelgenomen. Helga Bödeker's vader had dat wel en juist voor de inslag liep hij naar een oude dienstkamaraad in het gezelschap. Dat redde zijn leven. De dienstkamaraad werd een deel van een arm afgeslagen terwijl Helga's vader door een groot aantal splinters in zijn rechterzijde werd getroffen. Hij werd naar een ziekenhuis afgevoerd en was voor verder herstel te gast in Den Haag op het kasteeltje van de Gravin Bylandt. Daar wachtte hij ook op de het resultaat van een onderzoek dat hem echter nooit bereikte.

De zaak werd doodgezwegen door het leger Toen hij, als half-jood, op 6 december 1944 gedwongen werd het leger te verlaten kreeg hij het advies mee dat het beter was de zaak maar zo snel mogelijk te vergeten. Eenmaal nog bezocht hij met zijn dochter het kerkhof op de Grebbeberg waar de slachtoffers gezamenlijk in een rij lagen. In de jaren zestig zijn ze overgebracht naar de Duitse militaire begraafplaats in Ysselsteyn (Limburg).

Ripse getuigen uit de Jodenpeel

De getuigen uit de Jodenpeel, die dit allen in hun jeugd meemaakten, spreken allemaal dat het zich afspeelde op het gebied dat nu behoort tot de Luitenant-generaal Best kazerne, de voormalige vliegbasis De Peel. Klaas van de Weijer zat juist op het dak van hun boerderij voor een reparatie aan de schoorsteen, nu bij het Peelpaleis aan de Landmeter van Beurdenweg 2, De Rips. **no 5 kaart** Hij kon het drama niet meer aanzien en is naar beneden gegaan.

Rechts; de boerderij waar Klaas van de Weijer tijdens het incident de schoorsteen aan het repareren was.

Tien van der Burgt, destijds woonachtig op de Zelsterhoeve, nu Eieremijndreef 1, **no 6 kaart** keek als jongen samen met zijn broer Harrie, met een verrekijker door een opgeschoven dakpan vanaf de zolder van de boerderij. Hij herinnert zich nog dat er geschoten werd vanaf Westerbeekse grond, over de heide heen richting de kazematten gelegen aan de eerste knik in het Defensiekanaal. Een afstand van naar schatting 4.500 tot 5.000 meter.

Op een gegeven moment ging het mis en werd de tent geraakt. Deze tent stond op de heide achter het Defensiekanaal ter hoogte van de huidige boerderij aan de Landmeter van Beurdenweg 4. Direct daarop was het een komen en gaan van auto's en ziekenauto's.

Onmiddellijk werd de omgeving afgezet, waaronder het kruispunt bij hun huis, ("Middenpeelweg") met Duitse wachtposten. Niemand durfde er ook naar toe.

Cor van Bakel, toen wonende op De Rips D.71 in de Jodenpeel, nu Jodenpeeldreef 5. **no 7 kaart**. De tenten stonden op de Venrayse heide. De grootste was ongeveer 10x10 meter en de tweede, die wat naar achter stond, wat kleiner. Zo ongeveer tussen het Defensiekanaal en de ingang van Luitenant-generaal Bestkazerne en vandaar zo'n 200 meter in de richting van de Bakelse/ Venraysedijk.

Enkele dagen na het incident ging Cor met zijn vrienden Verhoeven **no 8 kaart** en Van der Heyden kijken. De tenten, groen van kleur, stonden er nog en de aanwezige Duitse militairen joegen hen niet weg maar wisten ook niets over mogelijke doden. In de omgeving van de tent op de heide vonden de jongens nog menselijke restanten en maakten de Duitsers daarop attent. De schade aan de tent werd omschreven als: "bovenin zaten kogelgaten en het zeil leek op een paar plaatsen gescheurd. Er was geen krater te zien en de tenten waren zeker niet aan flarden. De hond van Verhoeven kwam later nog wel met een gevonden menselijk deel in zijn bek thuis wist Harry vd Burgt te vertellen.

Andere verklaringen – Harrie van Daal- Lambert vd Kerkhof-Sjef Verlinden

Een verdere getuigenverklaring werd in maart 1980 opgetekend door Harrie van Daal, de initiatiefnemer tot de oprichting van het oorlogsmuseum te Overloon. Van Daal verkreeg deze informatie van de brandtorenwachter Manders van de toenmalige brandtoren in de Testrikse bossen. **no 13 kaart**

Op 13 november 1940 hebben de Duitsers, naar men zegt Franse kanonnen in de Peel opgesteld om daarmee een van de kazematten langs het Defensiekanaal te beschieten. De spaarzame bewoners van dit gebied, (in 1980 vliegveld De Peel, nu Luitenant-generaal Best kazerne) Michels en een zekere Philipsen, werd gesommeerd het gebied te verlaten. De twee hebben daaraan niet voldaan en hebben vanaf de stromijt het gebied bekeken. Om klokslag 12 uur werd een salvo afgevuurd die in een grote plas water insloeg. Een tweede schot sloeg midden in een tent die daar was opgesteld. Direct gevolgd door een erbarmelijk geschreeuw en gekerm. Rode Kruis-wagens uit Deurne die gereed stonden voerden gewonden af naar Venray, Deurne en Helmond. Een totaal onthutste officier zou daarna in Merselo een gereserveerde koffietafel hebben afgezegd. Ook Van Daal ontkomt in zijn verklaring niet aan de geruchtenstroom die na het ongeval in dit deel van de Peel op gang is gekomen. De doden zouden SS-soldaten zijn geweest die bij een landingsoefening op het strand door een, in brand gezet deel moesten gaan, dit hadden geweigerd.

Tussen crisis en Wederopbouw

Ook Lambert van de Kerkhof stelt in zijn boek "Tussen crisis en Wederopbouw" dat in 1942 een nieuw soort granaat werd uitgetoet in de Hazenhutsepeel. De granaat zou daarbij op de commandopost van waaruit de schietoefening werd geleid zijn gevallen. Het resultaat, veel doden en gewonden waaronder verschillende hogere officieren. In de vergadering van burgemeester en wethouders van 22 oktober 1942 zou een mededeling zijn gedaan over de verpleegkosten van de personen die op last van de Wehrmacht in het ziekenhuis zouden zijn opgenomen. Deze mededeling is door ons niet in het vergaderverslag aangetroffen.

Oorlogsfragmenten uit de Peel

Sjef Verlinden in zijn, in 2013 gepubliceerde boek "Oorlogsfragmenten uit de Peel" verwacht deze gebeurtenis met een Duitse artillerieoefening van 30 augustus 1943. Deze oefening werd aangekondigd in een bericht van burgemeester A. Janssen van Venray het weekblad "Peel en Maas" van 28 augustus 1943. Daarin werd gesteld dat in de ochtend van die dag Duitse artillerie zou vuren vanaf het spoorwegemplacement van Griendtsveen in een ongeveer noordelijke richting. In het bericht werd een onveilig gebied aangegeven waarin het verblijf buitenshuis tussen 08.30 en 10.30 als levensgevaarlijk werd omschreven.

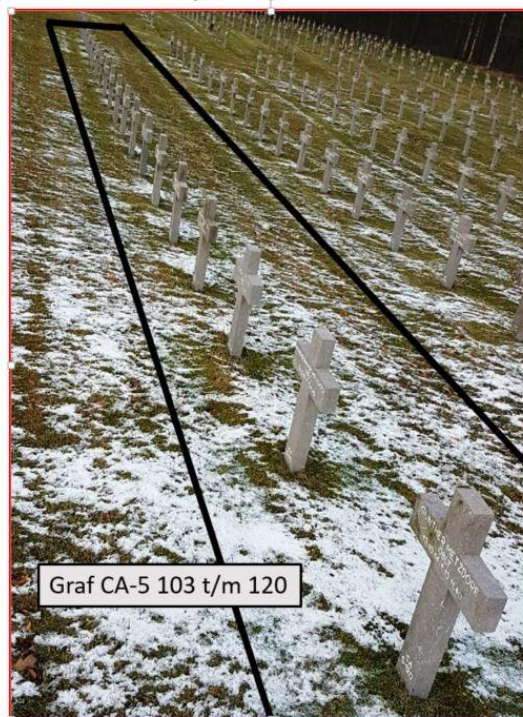
**Duitse militairen omgekomen bij het artillerie-incident in de Venrayse (Vrede)
Peel, d.d. 13 november 1940.**

Naam en grafnr.	rang	Geboren Overleden	verwonding
Gröbner Ferdinand 0547, CA-5-103	Wachtmeister	Göttingen 17-11-1914 Venray 13-11-1940	Kopschot, granaatsplinters en bovenbeen schoten
Claus Helmuth 0547, CA-5 104	Unteroffizier	Wolf-Mosel 15-9-1914 Venray 13-11-1940	Granaatsplinter kopzijde borstpuetschung
Flach Anton 0547, CA-5 105	Unteroffizier	Mainz-Eisenau 31-05-1918 Venray 13-11-1940	Niet gegeven
Linden Adolf 0547, CA-5 106	Obergefreiter	Neuenberg 14-05-1914 Venray 13-11-1940	Borstschot, splinters in beide benen
Schiltz Rudolf 0547, CA-5 107	Obergefreiter	Daun-Eifel 14-05-1914 Geldrop Lazaret 13-11-1940	Verlies beide benen, granaatsplinters
Stark Alex 0547, CA-5 108	Kanonnier	Manz-Kastel-Eifel 14-05-1914 Venray 13-11-1940	Kopschot
Mayer Martin 0547, CA-5 109	Wachtmeister	Saulengrain 21-06-1914 Geldrop, Lazaret 15-11-40	Schotwond rechter bovendijbeen (gasbrand)
Schettgen Peter 0547, CA-5 110	Kanonnier	Igel-Trier-Land 20-12-1912 Geldrop, Lazaret 15-11-1940	Voltreffer bij oefening schieten
Hesse Walter 0547, CA-5 111	Unteroffizier	Westig-Iserlohn 11-08-1911 Venray, 13-11-1940	Bovendijbeenschot en bekkenshot
Weber Heinrich 0547, CA-5 112	Unteroffizier	Frankfurt-Neulsenburg 07-09- 1914. Venray, 13-11-1940	Kopschot
Dimmer Servatius 0547, CA-5 113	Unteroffizier	Prüm-Eifel 01-04-1914 Venray 13-11-1940	Dijbeenzerstummering
Wernicke Herbert 0547, CA-5 114	Hauptmann	Groudencz 11-06-1911 Arnhem, Lazarett 13-11-1940	Niet gegeven
Bentz Karl 0547, CA-5 115	Oberleutnant	Alzey 26-09-1914 Arnhem, Lazarett 13-11-1940	Niet gegeven
Strobl Josef 0547, CA-5 116	Hauptsturmführer	Gschiess 10-03-1910 Deurne, 13-11-1940	Niet gegeven
Simonides Helmuth 0547, CA-5 117	Leutnant der Reserve	Herrenwijk bei Lübeck, 02-02- 1913 Helmond, 13-11-40	Niet gegeven
Strunck Wilhelm 0547, CA-5 118	Leutnant der Reserve	Lübeck, 02-05-1911 Helmond, 13-11-1940	Niet gegeven
Hollender Hans Burkhardt 0547. CA-5 119	Hauptmann	Zoppot, 24-02-1915 Venray-Peel Stellung, 13-11- 40	Met scherpschieten verongelukt
Metzdorf Günther 0547, CA-5 120	Oberleutnant	Bromberg-Posen, 13-10-1914 Venray-Peel Stellung, 13-11-40	Niet gegeven

Duitse slachtoffers van Artillerie incident 13-11-1940 in Vredepeel, nu begraven in Ysselsteyn

Duitse slachtoffers van artillerie incident 13-11-1940, nu begraven te Ysselsteyn.
Grafnummer CA-5- 103 t/m 120 18 personen

Servatius Dimmer gedachtenisprentje

graf 0547,CA-5 113 Servatus Dimmer, Ysselsteyn

Josef Strobl

graf 0547, CA-5 116 Josef Strobl, Ysselsteyn

Voorbeeld Schwere Feldhaubitze zoals gebruikt werd in Westerbeek- Vredepeel

Bronnen:

Ruud Wildekamp heeft artillerie incident uitgewerkt en op papier gezet met aanvullende gegevens van Bernard Ploegmakers.

Nederlands Instituut voor Militaire Historie, 's-Gravenhage, Toegangsnummer 400 Washington Papers, Inventaris 44.0188.

Bundes Archiv-MilitarArchiv, Freiburg, RW 37/70, Wehrmachtsbefehlshaber in den Niederlande, Einzelgrabmeldungen Grebbeberg, Reihen I-V.

Bödeke, H. *EinFehlschuß*.in: Kleindinst, J. & I. Hantke, *In schweren Zeiten braucht man Glück. Erinnerungen1939-1952*.Berlijn, 2013.

Janssen, A.H.M. "Schietoefeningen. Gevaarlijk terrein". *Peel en Maas (weekblad)*, d.d. 28 augustus 1943.

Kerkhof, L. van de, *Tussen crisis en wederopbouw*. Bakel, 1995.

www.forum-der-wehrmacht.de/index.php/Thread/38884-Peel-Stellung-13november-1940.

www.warrekids.eu/forum/ss-uniforms-insigna/hauptsturmfuehrer-josef-strobl.

www.Lexicon-der-wehrmacht.de

www.grebbeberg.nl/uploads/downloads/duitse_gesneuvelden.

Verklaring Harrie van Daal, Overloon, via Sjef Verlinden, Venray.

Verklaring Piet Coolen van Klaas van de Weijer, via Bernard Ploegmakers, De Rips.

Verklaring Tien van der Burgt, via Bernard Ploegmakers, De Rips.

Verklaring Cor Verwegen, via Bernard Ploegmakers, De Rips.

Verklaring Cor van Bakel, via Bernard Ploegmakers, De Rips.

Foto's graven in Ysselsteyn : Bernard Ploegmakers

1.2 Zware mijnontploffing in 1954 bij de eerste ontginningswerkzaamheden van de Hazenhutsche heide in de Vredepeel.

Naast de werkzaamheden voor de aanleg van de startbanen Vliegveld De Peel en het bouwen van de onderkomens van de gelegerde militairen werd er door de Grontmij ook de ontgining ter hand genomen van een terrein van 7 ha waarvan 1.5 ha bestemd was als voetbalveld doch meestal sportveld genoemd werd.

Voor dit doel koos men een deel uit van het heideveld van de Hazenhutsche oftewel Venrayse Peel dat gelegen was tussen het Peelkanaal en de hoofdingang van het Vliegveld De Peel met toegangsweg, nu hoofdingang van de Luitenant-generaal Bestkazerne.

*Hazenhutsche of
Venrayse Peel
heide
foto via
R. Wildekamp*

Loonwerker Frans Ploegmakers uit de Rips kreeg opdracht van de Grontmij om met de tractor en getrokken 2 schaar ploeg de Hazenhutsche heide als eerste werk om te ploegen en tevens de grond te ontdoen van de aanwezige Peelpuisten. Om voldoende diepte te halen werd er eerst de achterste van de 2 ploegscharen afgehaald en werd op de vrijgekomen plek een extra lange stang als ondergronder gemonteerd. Als de ploeg op een peelpuist stootte kwam deze mogelijk van zelf naar boven en kon deze in zijn geheel verwijderd worden door de 2 extra arbeiders van de Grontmij. Zij liepen hiervoor constant met een schop in de hand achter de ploeg aan. Het was vermoeiend werk en daarom gingen ze voor het gemak ook wel op de ploeg zitten of hangen om mee rond te rijden.

Tussen de middag werd er geschaft op de heide. Na een half uurtje startte chauffeur Wim Nooijen zijn John Deere tractor weer en begon aan zijn eerste rondje. Beide arbeiders, waaronder Janus Gloudemans uit De Rips, (via T. vd Weijer) rustten nog even uit en lieten

Wim zijn gang gaan in de hoop dat er deze ronde geen puisten zaten. Toen Wim achteraan bij het Defensiekanaal was, stuitte de ploeg op een nog aanwezige landmijn in de grond. Er volgde een hevige ontploffing die met een harde knal gepaard ging. Vonken, zand en ploegdelen vlogen door de lucht en een grijs zwarte rookontwikkeling steeg boven de Vredepeelse bossen uit. Zelfs de kinderen die op de speelplaats van de Ripse school waren hoorden de oerknal en vroegen zich af wat er toch wel niet gebeurd was daar achter in de Peel.

Door de opwaartse druk van de ontploffing werd de trekstang van de ploeg los gerukt, terwijl de tractor doorreed. De chauffeurszitting van de John Deere 820 tractor bevond zich achteraan boven de trekhaak. Zodoende lanceerde de omhoog zwiepende ploegtrekstang Wim Nooijen van zijn zetel en vloog hij door de lucht.

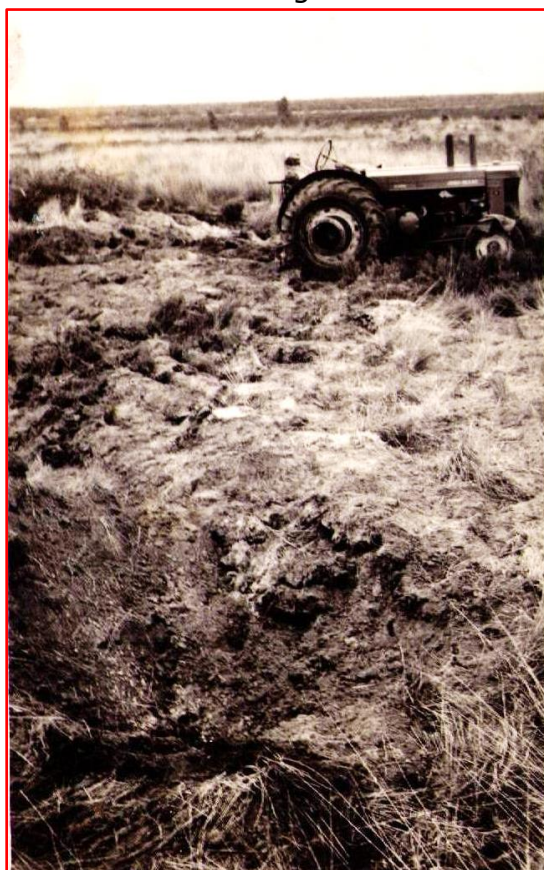
Door het opspuitende zand kon hij bijna geen hand voor ogen zien en bovendien bloedde zijn hoofd hevig door de scherven van de mijn of ploegdelen die zijn achterhoofd geraakt hadden. Toch hield hij voldoende tegenwoordigheid van geest, door op zijn gehoor achter de stuurloos rijdende tractor aan te hollen. Want die mocht natuurlijk niet in het Defensiekanaal terecht komen, want deze had een "Godsvermogen" gekost zoals hij gehoord had.

Gelukkig was dit type tractor voorzien van een koppeling die bestond uit een lange handel die je ook vanachter de tractor kon bedienen en Wim kreeg de tractor tot stilstand en ging toen in de heide zitten om te bekomen. De beide arbeiders kwamen aangehold en konden weinig meer doen dan hem gerust stellen en kijken naar de ravage.

Een groot gat in de heide en een ploeg die volledig aan gruzelementen op zijn kop lag tussen de plat geslagen hei. Bijna alle delen zoals de zware ijzeren wielen en scharen waren er afgerukt en lagen over een groot gebied verspreid.

Rechts; de krater die door de kracht in de heide werd geslagen.

De hulp voor chauffeur Wim Nooijen kwam snel op gang en hij heeft er lichamelijk gelukkig niets aan over gehouden. Evenals zijn beide Grontmij collega's in het veld, die zich gelukkig mochten prijzen dat ze het eerste rondje na de schaft voor 1 keer "verzaakt" hadden en zo een complete menselijke tragedie in de gemeente Venray voorkomen hadden.

boven; Frans Ploegmakers staat in de krater voor de witte zandhopen. Dit zand komt uit een nieuw gegraven sloot die parallel langs het Defensiekanaal loopt. Achter dit gegraven kanaal ligt de zandbult waarop nog maar kleine boompjes staan in 1954. De restanten van de ploeg liggen over een groot gebied verspreid tot over de witte zandhopen, en over het Defensiekanaal, tot boven op de zandbult. Links staat de John Deere tractor die stil gezet is door chauffeur Wim Nooijen.

Die zelfde dag na schooltijd is de negenjarige Bernard Ploegmakers met zijn moeder nog wezen kijken vanaf de Ripse zijde. We gingen over een landweggetje richting de zandbult voor het Peelkanaal. Je kon verder zo over de heide heen kijken naar de bomkrater op ca 150 meter afstand. Op de kanaalbult lagen nog delen van de ploeg waaronder een zwaar schaaronderdeel. Later is Bernard nog bij chauffeur Nooijen op ziekenbezoek geweest in Milheeze hetgeen een enorme indruk op hem maakte. Wim lag namelijk in een bedstee, die hij nog nooit gezien had, en vanwege zijn verwondingen aan zijn hoofd had hij een heel grote tulband om zijn hoofd die gemaakt was van witte lakens.

Links; Frans Ploegmakers nadien als voorbeeld op de tractor op de Venrayse heide met de zwaar gehavend chauffeursstoel.

Op de plek des onheils is later nog een tweede landmijn gevonden.

Saillant detail is ook dat deze plek zeer nauw overeenkomt met de plaats waar de tenten gestaan hebben waar ca 300 Duitse militairen bijeen waren om een geschut oefening gade te slaan waarbij 18 van hen verongelukt zijn op 3-11-1940.

*rechts; de eerste poort van Vliegveld de Peel met naambord.
(foto via R. Wildekamp)*

Bronnen Mijntploffing:
Bernard Ploegmakers

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers
☎ 0623901706
bploegmakers@hetnet.nl

Hannie Ploegmakers
☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen
Ripsestraat 23a
5764PE De Rips

0493-599450
gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. NL24RABO0136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres